

den indført, selv blot som et Forsøg, end sige til nogen Nytte. Det er ikke godt at modarbejde en saadan passiv Modstand, og jeg synes rigtignok, at det dog vel fra de overordnede Autoriteters Side skulde tages i Betænkning, om der ikke er en fornuftig Grund tilstede til at hæve Gymnastikken, naar baade Landbostanden og Lærerstandens ere enige om, at den ikke er til nogen Nytte i Almue-skolerne paa Landet, og det er virkelig en Sandhed, som ingen af de Herrer skal kunne rokke. Der er imidlertid en Ting, jeg vil undtage, og det er Svømning; jeg har den Overbeviisning, at dersom den kunde læres i Skolerne paa Landet, hvad jo desværre de locale Forhold ikke paa mange Steder tillade, da kunde det være til Nytte for den unge Mand, naar han bliver Soldat; men de andre Øvelser ville fra hans 13—14 Aars Alder ifølge hans Bestjæftigelse som Bondeskarl eller Landbo, hvad man nu vil kalde ham, være saa aldeles forbundne, at der ikke vil være Slin deraf tilbage. Jeg kan ikke troe Andet, end at den, der har gaaet i Almue-skolerne og senere har været Soldat, maa have gjort den samme Erfaring. Naar der her er talt om, at Underofficerer skulde kunne bruges med Hæd ved Almue-skolerne til at øve Gymnastik, saa skulde jeg meget feile, om man ikke kunde bruge dem med langt større Hæd, hvis man isøvrigt kunde faae et saadant Arrangement istand, til at bibringe dem af Landbostanden, som ikke blive indkøbte som Soldater, en midlertidig Øvelse, saa at de ikke vilde være saa ganske raae at tage imod i Tilfælde af, at man behøvede dem i Krigen. Jeg troer, at dette kunde gjøre sin store Nytte, men det at faae overcomplete Underofficerer sendte omkring til Landbo-skolerne for at lære en Dreng paa 10—12 Aar at springe og klatre, det troer jeg virkelig er reent at bygge Castellor i Luften. Den ærede Rigsdagmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) hittede, jeg kunde næsten sige sin Forbauselse over, at man gjorde en saa stor Forbring, at Sogneforstanderskaberne skulde paa egen Haand — derpaa lagde han særdeles Vægt — kunne ordne denne Sag. Ja, hvad vil da Grundlovens § 96 sige, naar man ikke engang tør lade en Forsamling af udvalgte Mænd i en Landcommune,

med en geistlig Mand i Spidsen, bestemme, hvad Legemsøvelser Drengene omkring paa Landet skulde have i deres Barndomsaar? Jeg kan virkelig ikke forstaae, hvad vi da nogen- sinde kunde vente os af denne Grundlovs-paragraph.

Den ærede Rigsdagmand for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod), som i dette Dieblik staaer ligeoverfor mig, siger, at vi ikke skulde gaae ind paa at tage Noget saaledes stykkevis, at vi ikke skulde gaae ind paa at tage en saadan Stump; men jeg skulde tage meget feil, om ikke det ærede Medlem ganske nylig har budt os en Stump, naturligtvis i en anden Retning, som han syntes det ret godt kunde gaae an at faae. Det er en nem Sag saaledes, naar man kommer med et eller andet Forslag til at forandre det Bestaaende, at vise det tilbage og sige Nei, det er altfor lidt, en saadan Stump kan man ikke bruge, og naar man saa kommer med et omfattende Forslag, at sige: Det er altfor gjennemgribende, det vil bevirke altfor store Forandringer, det kan slet ikke gaae an; paa den Maade ville vi naturligtvis slet ikke faae Noget. Den ærede Rigsdagmand fra Veile (Hammerich) hittede ogsaa, at naar man paa Landet først fik Lov til at bestemme, om der skulde øves Gymnastik eller ikke, vilde det ikke vare længe, førend det vilde have mange andre Ting tilfølgende; man vilde da ogsaa bestemme, om der skulde gives Underviisning i Geographi, Historie, Religion, kort sagt i alle Skolefagene. Ja, men hvad Alhytte vilde der afstedkommes, om saa var? Mener det ærede Medlem, som jeg forøvrigt ikke troer i dette Dieblik er tilstede, at Underviisningen ikke derfor kunde gaae ligesaa godt, som den gaaer nu? Jeg antager, den vilde gaae endogsaa bedre. Forøvrigt kan jeg, uagtet jeg fuldkommen billiger Forslaget og den Tanke, der ligger til Grund for samme, ikke nægte, at jeg af Hensyn til de Udtalelser, vi nylig have hørt af den ærede Minister, baade paa Grund af hans bestemte Modstand mod Forslaget og hans velvillige Imødekommen mod dets Tanke, ligesaa gjerne skulde ønske, at den ærede Forslagsstiller tog sit Forslag tilbage, da jeg dog troer, at det har gjort al den Nytte, som det under